

Arrest

nr. 344 610 van 9 april 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar kinderen
X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van X en X, die allen verklaren van Burundese nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij Mireille NTAKARUTIMANA en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. SAROLEA en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die net als haar twee minderjarige kinderen verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 9 november 2022 met haar twee minderjarige kinderen en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 10 november 2022.

Op 24 januari 2023 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) omdat Kroatië verantwoordelijk was voor de behandeling van haar verzoek.

De termijn verstrijkt en België wordt verantwoordelijk voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

1.2. Het dossier van verzoekster wordt op 7 juli 2023 aan het CGVS bezorgd.

Op 26 oktober 2023 wordt aan verzoekster een vragenlijst bezorgd (verzoek om inlichtingen, VOI) die zij invult en aan het CGVS bezorgt.

Op 10 oktober 2024 wordt verzoekster gehoord.

1.3. Op 17 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, wordt op 18 september 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U werd geboren op (...) 1987 in Musaga en groeide daar ook op. U bezit de Burundese nationaliteit. U ging naar school en behaalde uw diploma in 2001.

In 2019 begon u te werken als bagageverantwoordelijke op de luchthaven van Bujumbura en diende inventarissen op te maken van de aanwezige bagage. Elke bagage was gelabeld met een coupon, maar in 2020 moest u voor het eerst bagage doorlaten zonder coupon. U wilde dit niet, en ging uitleg vragen aan uw chef. Die gaf aan dat u deze bagage niet mocht registreren. U ging echter niet akkoord en maakte toch, in het geheim, een rapport op. Dit gebeurde nog enkele keren, waaronder op 15 juli 2021. Op die dag ging u opnieuw naar uw hoogste chef, die opnieuw liet weten de bagage gewoon af te geven zonder dit te registreren.

Op 17 september 2022 zag u opnieuw een niet-geregistreerde zak, maar na uw verlof, op 20 september 2022, was deze verdwenen. Uw overste kwam naar u en vroeg u niets te zeggen indien P.(...), de broer van de Burundese president en tevens hoofd van de inlichtingendienst in de luchthaven, vragen zou stellen over de bagage. Op 23 september 2022 kreeg u telefoon van een ongekend persoon om af te spreken. U ging niet naar de afgesproken plaats en kreeg hierna nog verschillende keren telefoontjes. Op 7 oktober ging u de schoolkosten gaan betalen van uw dochter, maar onderweg werd u ontvoerd.

U werd vastgehouden en naar een afgelegen gebied gebracht waar het hoofd van Documentation, en tevens de broer van een vriendin van u, u vrijliet op voorwaarde dat u het land verliet. U vluchtte diezelfde dag naar uw broer in Gihosha en bleef daar tot 16 oktober (2024 volgens uw verklaringen). Hij regelde voor u uw reis. Samen met uw broer en uw twee jongste kinderen nam u het vliegtuig naar Servië.

U kwam toe op Belgisch grondgebied op 9 november 2022 en diende op 10 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Ook uw kinderen Is.(...) N.(...) A.(...) (geboren op (...) 2016) en Ig.(...) No.(...) E.(...) (geboren op (...)2020) maken deel uit van uw asiëldossier. Na uw vertrek kwam de Imbonerakure nog enkele malen langs bij uw thuis, zoekend naar uw rapporten. Dit gebeurde in december 2022, op 2 januari of februari 2023, in juli 2023 en ergens in 2024.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: een kopie van uw evaluatiefiche voor het jaar 2021, een kopie van uittreksel van uw wedde, een foto van de paspoorten van uw dochters Is.(...) N.(...) A.(...) en Ig.(...) No.(...) E.(...), een kopie van uw eigen paspoort, een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw werkaanstelling bij SOBUGEA (dd.30.01.2014), een kopie van uw huwelijksakte (dd.09.08.2017), een kopie van uw diploma A3 (dd.07.07.2001), een kopie van een opleiding veiligheid, een kopie van de geboorteakte van al uw kinderen en een kopie van uw kinesitherapiebehandeling.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U geeft aan uw land van herkomst, Burundi, te hebben verlaten omdat u vervolgd werd door de Imbonerakure en de dienst documentatie (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.8,11), en Verzoek om Inlichtingen (hierna VOI), vraag 13). U vreest bij een eventuele terugkeer gedood te worden door hen (NPO, p.20). In hoofde van uw dochters Is.(...) N.(...) A.(...) en Ig.(...) No.(...) E.(...) vreest u dat zij getraumatiseerd zouden worden door de verandering van omgeving (NPO, p.20).

Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen en uit de inhoud van de door u neergelegde documenten niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951.

U vertrok op een legale manier

Ten eerste vertrok u op een legale manier uit Burundi. Het feit dat u besloot vanaf de luchthaven van Bujumbura te vertrekken met uw eigen paspoort, terwijl u een aantal dagen eerder via – via kon vrijkomen en u gezocht wordt door de Imbonerakure, versterkt de overtuiging van het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingen waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest in Burundi. Immers, het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. U verklaart bovendien geen enkel probleem te hebben gekend in de luchthaven. Het loutere feit dat u in staat bent Burundi legaal te verlaten onder uw eigen identiteit, door uw paspoort te tonen aan de grenscontroleautoriteiten, is onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging wat u betreft. Het is niet geloofwaardig dat de Burundese autoriteiten een persoon die gezocht wordt zouden toestaan hun grondgebied te verlaten. Bovendien vertrok u vanuit de luchthaven waar u niet alleen tewerk gesteld was en dus mensen kende (mensen die volgens u reeds eerder slecht over u spraken omdat u Tutsi was / niet tot de regeringspartij behoorde), ook was dat de luchthaven waar u beweerde de problemen te hebben gekend die er voor hebben gezorgd dat u het land diende te verlaten. Dat u bijgevolg daar kon vertrekken zonder enige problemen te hebben gekend benadrukt de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten.

Uw verklaringen betreffende uw tijdslijn zijn tegenstrijdig

Zo geeft u eerst aan dat u in totaal drie keer bagage diende door te laten zonder dat dit geregistreerd mocht worden (NPO, p.15). Even later verklaart u dan weer dat het niet drie keer was, maar dat het nog drie keer was na 15 juli (NPO, p.15). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw tegenstrijdige verklaringen, beweert u opeens dat het drie keer was in 2020, een keer op 15 juli 2021 en dan nog drie keer hierna. Het is dan ook overduidelijk dat u uw antwoorden aanpast naar gelang de vragen van de protection officer, wat niet geloofwaardig overkomt.

Bovendien, wanneer er gepolst wordt wanneer u precies voor de eerste keer bagage diende door te laten, kan u dit niet in tijd situeren. Nochtans, is dit het begin van uw problemen die ervoor hebben gezorgd dat u uw land van herkomst heeft verlaten. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u dit niet kan plaatsnemen in de tijd (NPO, p.15).

Ook met betrekking tot uw eerdere verklaringen in uw verzoek om inlichtingen (VOI) strookt uw tijdslijn niet. Daar begint uw tijdslijn namelijk pas op 15 juli 2021 en vermeldt u helemaal niets over de feiten die zich afspeelden vóór deze datum. Meer zelfs, waar u meedeelt op het persoonlijk onderhoud dat u op 15 juli 2021 een uitbrander kreeg van uw hoogste chef en dat dit de reden is waarom het de enige datum is dat u kan herinneren, blijkt in uw VOI deze uitbrander pas te hebben plaatsgevonden na deze datum (zie vraag 13, VOI, NPO, p.15).

Waar u aan het begin van het onderhoud met het CGVS aangaf dat u stress had en u ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken bang was en getraumatiseerd was en u toen een aantal data niet meer herinnerde en u sommige dingen hoorde en leerde toen u hier was en u één datum rechtzette (een correctie die u ook reeds voor het onderhoud aanbracht) (NPO, p.2 en 3), dient te worden opgemerkt dat dit geen verschoning betreft voor talrijke bovenstaande tegenstrijdigheden betreffende uw tijdslijn.

Uw verklaringen betreffende uw vervolgingsfeiten zijn onlogisch, tegenstrijdig en weinig geloofwaardig

Ten eerst dient er te worden opgemerkt dat waar u in uw persoonlijk onderhoud meerdere keren aangaf dat u eigenlijk al vanaf het begin wist dat u bagage moest doorlaten voor B.(...) en hem zelfs zag toen hij bagage kwam ophalen, u in uw VOI meent dat u dit begon te vermoeden op 20 september 2022 (NPO, p.10, 14; VOI vraag 13).

Verder vermeldt u dat nadat u de vraag kreeg om bagage door te laten zonder dit te registreren, u zich met deze vraag naar uw hoogste chef begaf. Gevraagd waarom u niet eerst naar uw directe overste ging, antwoordt u dat hij geen macht had en niets te zeggen had (NPO, p.16). De hoogste chef had immers het laatste woord. Hij vertelde u geen rapport op te maken omdat deze zouden toebehoren aan premier B.(...) (NPO, p.6). Indien u werkelijk de mening wou van iemand met macht, is het dan ook bizar dat u niet meteen naar P.(...) ging, de broer van de president die ook in de luchthaven werkte. Het is overigens ook opvallend dat u enkel de laatste keer de melding kreeg niets te vertellen tegen P.(...), en dit niet al vanaf de eerste keer te horen kreeg. Niets hield u dus tegen om deze wanpraktijken al eerder te vertellen aan de persoon met de meeste macht, zeker omdat u al vanaf het begin vermoedde waar u mee bezig was (zie supra).

Omdat u niet akkoord ging met de instructies van uw hoogste chef, schreef u heimelijk alles neer in een boekje (NPO, p.9). Gevraagd hoe het bestaan van dit boekje dan toch gekend werd, antwoordt u dat iemand in het magazijn u af en toe zag schrijven in dat boekje (NPO, p.9). Echter, indien wat er geschreven stond werkelijk tegen de bevelen inging van uw hoogste oversten, is het opvallend dat u dit zo maar allemaal neerpande op uw werk waar u, zoals u zelf aangeeft, gespot kon worden. Zo een lakse houding is weinig geloofwaardig. Verder legt u hierover geen enkel concreet bewijs neer die het bestaan van dit boekje zou kunnen attesteren. Bovendien is het dan weinig waarschijnlijk dat een huiszoeking om dit boekje te vinden pas maanden later, in december 2022, plaatsvond. Vervolgens werd het schriftje pas meegenomen bij de tweede huiszoeking, wat totaal geen steek houdt (NPO, p.7).

Al even opmerkelijk is uw actie om heimelijk alles in een boekje te noteren. Waarom u deze 'illegale' zaken in een boekje noteerde – en dus erg risicovol gedrag stelde – maakt u niet concreet. Indien u werkelijk niet akkoord ging met de illegale praktijk om bepaalde bagage zonder controle door te laten, kan men verwachten dat u dit elders meldt (bijvoorbeeld tegen uw man die contact had met de president) of dat u trachtte om een andere taak te vragen of zelfs ander werk te zoeken. Waarom u geen ontslag nam, daar u niet akkoord ging met uw bazen, maar u zou blijven meedoen aan illegale praktijken komt dan ook niet geloofwaardig over. Er mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u het risico op persoonlijke vervolging (wegens illegale praktijken) zou wegnemen of uitsluiten door zulke handelingen niet meer te stellen. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag om louter opportunistische redenen, kan in casu een beroep op internationale bescherming niet rechtvaardigen.

Waarom ze net u zouden arresteren, blijkt ook niet geheel duidelijk uit uw verklaringen. Zo blijken ook uw andere collega's op de hoogte te zijn van de wanpraktijken en verdween er bagage tijdens uw laatste afwezigheid. Het zou dan ook meer dan logisch zijn dat zij niet u, maar de collega zochten die deze laatste bagage zou hebben doorgelaten. Het is dan ook helemaal niet aannemelijk dat u daarover zou worden aangesproken. Ook was het uw directe overste die u de goedkeuring gaf om toch een rapport te schrijven. Het is dan ook merkwaardig dat net u in de problemen kwam, maar hij, nochtans een hoger profiel, niet.

Ook meent u de beste vriendin te zijn van de zus van D.(...), het hoofd van de documentatie. U had haar gebeld nog voor uw arrestatie en de situatie uitgelegd. Zij was overigens de persoon die uw ziekteverlof had geregeld (NPO, p.11). Het is dan ook totaal ongeloofwaardig dat u, met uw connecties, zou zijn opgepakt en ondervraagd door D.(...) over wat u al dan niet tegen P.(...) zou hebben gezegd.

Bovendien zijn uw verklaringen over die arrestatie zodanig inconsistent dat er geen geloof aan kan worden gehecht. U gevraagd of u D.(...) heeft gezien, antwoordt u dat u niemand kon herkennen (NPO, p.11). Even later antwoordt u echter dat u effectief D.(...) zou hebben gesproken en hij u zelfs genade had getoond (NPO, p.12). Het is dan ook totaal inconsistent en ongeloofwaardig dat u eerst aangaf hem niet eens gezien of herkend te hebben.

Eveneens frappant is het feit dat u niet weet welk 'kamp' u zou vervolgen (terwijl u eerder tijdens het onderhoud duidelijk aangaf dat je of voor de ene bent of voor de andere). Dit blijkt uit uw antwoord op de vraag wat u vreest indien u terug zou moeten naar Burundi. U gaf daarop vaag en onwetend aan niet te weten wie u zou vervolgen: de kant van B.(...), of van de president (NPO, p.20).

U beroept zich algemeen op uw Tutsi-afkomst die volgens u een rol speelde in de beledigingen en bedreigingen die u op het werk kreeg (NPO, p. 8, 10, 12, 14). Zo zeggen ze tijdens uw (niet geloofwaardige) arrestatie dingen als "hoh die kleine tutsi, we moeten haar dood maken, ik ga haar zelf doodmaken" en "jij tutsi vrouw als je je leven wilt houden dan moet je dit land verlaten". Op jouw werk zei men dan weer "jij tutsi ik weet niet waarom je hier bent, we gaan problemen krijgen door jou" en "van waar kom je en waarom ik was daar enkel tutsi op de luchthaven" (NPO, p. 8, 10, 12, 14). Buiten deze zaken - waaraan grotendeels geen geloof gehecht wordt (supra) - haalt u geen concrete elementen aan die wijzen op een vervolging in uwen hoofde. Uit deze verklaringen valt dan ook te concluderen dat uw vrees voor vervolging omwille van uw etnische achtergrond reeds danig valt te relativiseren en bezwaarlijk kan worden gecategoriseerd als vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Uit het bovenstaande valt dan ook niet af te leiden dat u enige - geloofwaardige - individuele vervolging heeft ondergaan omwille van uw etnische afkomst en dat u op deze basis beroep zou kunnen doen op een erkenning tot vluchteling.

Volgens de COI Focus over de veiligheids crisis in Burundi, geüpdatet op 14 februari 2025 (<https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.situationsecuritaire202502142.pdf>) zijn de meeste journalisten en experts het eens over het "vooral politieke" karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de "oppositie". De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die worden geïsoleerd om politieke redenen, met name hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij die aan de macht is. Sinds 2022 zijn er ook geen operaties van veiligheidstroepen of Imbonerakure geweest die specifiek gericht waren tegen Tutsi's. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsi-afkomst, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi.

De eerdere vaststellingen, volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u hebben opgesteld door u een paspoort uit te reiken, u de mogelijkheid te bieden u in het buitenland te laten verzorgen en u toe te staan het Burundese grondgebied legaal te verlaten, en dat de leden van uw gezin nog steeds in Burundi wonen en zelfs voor de nationale instellingen werken, sterken het Commissariaat generaal in zijn overtuiging dat u geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat u Tutsi bent.

Aangezien u er niet in slaagde uw vervolgingsfeiten aannemelijk te maken, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hebben plaatsgevonden na uw vertrek.

Bovendien zijn uw verklaringen betreffende de vervolgingsfeiten na uw vertrek warrig en weinig consistent. U gaf aan dat – na uw vertrek – de Imbonerakure nog enkele malen bij u thuis langskwam. Echter, ook de beweerde vervolgingsfeiten die na uw vertrek zouden hebben plaatsgevonden kan u niet in tijd situeren. U geeft aan dat na uw vertrek er vier huiszoeken hebben plaatsgevonden, in december 2022, januari/februari 2023, juli 2023 en een keer in 2024. Hoewel de laatste keer het minst ver in het verleden ligt, kan u de datum niet meer herinneren. Dit is des te opvallender aangezien het bovendien ook nog eens de poging tot kidnapping van uw eigen dochter betrof, althans zo meent u. Daarenboven, pende u in uw VOI

maar één eenmalig incident neer na uw vertrek, hoewel er toen al drie huiszoeken hadden plaatsgevonden (zie vraag 9, VOI). Bovendien wanneer er dieper ingegaan wordt op die huiszoeken, blijken deze ook weinig aannemelijk. Zo meent u dat toen de Burundese autoriteiten in juli 2023 langskwamen, uw man hen meedeelde dat hij naar zijn werk moest waardoor de agenten dan maar afdropen. Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat uw man bij ABP (Agence Burundaise de Presse), het officiële persbureau van de Burundese overheid, werkte. Dat hij zo maar zijn werk kon doorzetten ook al werd u vervolgd door de Burundese autoriteiten en hij zelfs samenwerkte met de president, doet nog meer de geloofwaardigheid van uw eigen vervolgingsfeiten kelderen. Ook de laatste huiszoeking blijkt geen echte huiszoeking te zijn geweest. Uw dochter werd echter enkel door de autoriteiten gevraagd om mee te komen al heeft u er ook hier totaal geen idee van waarom zij meegevraagd werd (NPO, p.8). Dat uw kennis betreffende de nasleep van uw beweerde problemen, namelijk de vervolgingsfeiten die uw dochters en man zouden meemaken in Burundi omwille van uw zogenaamde activiteiten, dermate vaag en beperkt is, doet verder afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Immers, van een verzoeker kan redelijkerwijze verwacht worden dat deze zich informeert bij haar contactpersonen in Burundi en de feiten ook consistent kan weergeven.

Tot slot blijkt u niet te hebben voldaan aan uw medewerkingsplicht

Hoewel u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud duidelijk werd gewezen op uw medewerkingsplicht, blijkt u hieraan niet te hebben voldaan (NPO, p.2). Zo dient er te worden opgemerkt dat u doorheen heel uw persoonlijk onderhoud meerdere malen vage verklaringen gaf, zelfs over basisgegevens zoals uw werk. Zo geeft u eerst aan dat u werkte als bagagiste bij de luchthaven. Wanneer u gevraagd wordt om uw laatste job in detail toe te lichten, antwoordt u volledig naast de vraag. Opnieuw wordt de vraag gesteld, maar opnieuw blijft u bij zeer vage beschrijvingen steken. Zo slaagt u er niet eens in om in uw eigen woorden te vermelden op welke dienst u dan precies werkte, zelfs niet als de protection officer aan het gissen is. Het is enkel en alleen als de protection officer vraagt of u bij de douane werkte, dat u aangeeft dat dit inderdaad zo was (NPO, p.12). Van iemand die echter drie jaar op diezelfde dienst werkt, is het opmerkelijk dat u zo'n moeite heeft om uw job te omschrijven wanneer er hiernaartoe gevraagd wordt.

Dat u vaak naast de vraag antwoordt, blijkt ook verder op het persoonlijk onderhoud. Zo dient er meerdere keren vragen te worden herhaald omdat u weigert op de vraag te antwoorden. Op een gegeven moment dient de protection officer zelfs vijf keer dezelfde vraag te stellen of ook uw collega's te maken kregen met de wanpraktijken alvorens een omslachtig en vaag antwoord te krijgen (NPO, p.14-15). Bijgevolg kan er overduidelijk worden gesteld dat u niet aan deze plicht heeft voldaan.

Uw vrees in hoofde van uw dochters is vreemd aan de conventie van Genève en aan de criteria van subsidiaire bescherming

U geeft aan dat in hoofde van uw dochters, Is.(...) N.(...) A.(...) en Ig.(...) No.(...) E.(...), vreest dat zij getraumatiseerd zouden worden bij een eventuele terugkeer naar Burundi. Dit zou komen door de verandering van leefomgeving meent u (NPO p.20). Dit houdt echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U geeft verder ook aan dat de aanwezigheid van politie hen zou traumatiseren, maar zoals reeds hierboven werd aangegeven, slaagt u er niet in deze vrees aannemelijk te maken door uw passieve houding hierover en gebrek aan kennis.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verschillende documenten voor. Zo legt u uw aanvaardingsbrief (dd. 30.01.2014) neer van uw vorige job. Aangezien u geen problemen kende in uw vorige job, heeft dit document geen invloed op bovenstaande vaststellingen. Ook legt u uw evaluatierapport neer van 2021. Opvallend is dat u een prachtige score krijgt hoewel u zelf aangeeft dat u niet aanvaard werd op uw werk, uitgescholden werd omwille van uw etnie en zij u liever kwijt dan rijk waren. De loonfiche kan overigens ook niet bevestigen dat u werkelijk problemen kende op uw werk.

U legt ook een medisch attest neer voor uw kinesitherapie. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

U legt ook nog een kopie van een huwelijksakte voor, een kopie van uw diploma, een kopie van uw opleiding, een kopie van geboorteaktes van uw dochters, een kopie van uw paspoort en dat van twee van uw dochters en een kopie van uw identiteitskaart. Deze documenten hebben echter enkel betrekking tot uw persoonsgegevens die hier geenszins ter discussie staan.

Uit bovenstaande vaststellingen dient bijgevolg besloten te worden dat u er niet in slaagt uw vrees aannemelijk te maken. Uw verklaringen betreffende uw vermeende vervolgingsfeiten waren ten eerste tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen op uw verzoek om inlichtingen. Niet alleen over uw tijdslijn legt u verschillende verklaringen af, maar ook over de desbetreffende feiten zelf. Ook over de feiten die zich zouden hebben afgespeeld na uw vertrek kan u quasi niets vertellen hoewel dit wel uw gezin betreft. De vrees die u

heeft in hoofde van uw kinderen houden bovendien geen verband met de conventie van Genève of de criteria voor subsidiaire bescherming. Ten slotte, kon u Burundi verlaten op een legale manier zonder hier problemen te hebben gekend op de luchthaven.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 10 juli 2025. Uw advocaat antwoordde hierop (dd.16.07.2025) dat er geen kopie van de notities werd aangevraagd. Er dient hierbij te worden opgemerkt dat u, tijdens het persoonlijk onderhoud, melding maakte wel een kopie te willen ontvangen van de notities maar u zich zorgen maakte over de taal. Uw advocaat raadde u aan om geen kopie aan te vragen, maar dit werd niet door u expliciet bevestigd waarop er besloten werd toch een kopie te versturen naar u. U stuurde bijgevolg uw opmerkingen door op 30 juli 2025. U geeft aan dat uw verklaringen niet overeen komen met wat u zei en dat er een probleem was met de tolk. Ook uw advocaat maakte de opmerking tijdens het persoonlijk onderhoud dat de vertaling niet voldoende genuanceerd was omdat er naar het Nederlands werd vertaald en niet het Frans. Nochtans werd u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk begreep waarop u bevestigend antwoordde (NPO, p.3) . Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u alle vragen goed begrepen had en werd er tijdens het persoonlijk onderhoud noch van u, noch van de tolk de opmerking gegeven dat jullie elkaar niet goed begrepen (NPO, p.21). Er dient te worden opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond in het Kirundi, uw moedertaal (en tevens enige taal die u opgaf bij het inschrijven van uw asielaanvraag) waardoor er niet van kan worden uitgegaan dat er hier sprake is van een verkeerde vertaling. U neemt de tijd om nogmaals uw relaas neer te pennen. Daarbij is het opvallend dat u opeens melding maakt dat P.(...) de bagage in september 2022 had onderschept. Zowel in uw VOI als wanneer u uitgebreid uw problemen uiteen zet tijdens in uw persoonlijk onderhoud maakt u daar helemaal geen melding van (VOI vraag 13, NPO, p.11). Dat u hierover niets eerder vertelde, en u dit element hoewel het wel een belangrijk punt is in uw feitenrelaas - pas achteraf toevoegde, maakt dat uw asielrelaas verzonnen overkomt en dus niet geloofwaardig is.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024 te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays

van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezers naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijkt geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische

veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatrieerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatrieerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als “Police de l’air, des frontières et des étrangers” (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezen die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de

bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd. Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus "Burundi: veiligheidssituatie" van 14 februari 2025 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_veiligheidssituatie_20250214.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende "hardliners" van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een "inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten".

Hoewel het overheids geweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geïdoleerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geïdoleerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een "schijnbare rust". Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeesprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie...) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking...).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli

1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding en van *“het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*. Daarnaast meent verzoekster dat er een appreciatiefout voorligt.

Na een korte uiteenzetting van de aangehaalde rechtsbepalingen, een samenvatting van de bestreden beslissing en een oplistijng van de elementen die volgens haar als vaststaand worden beschouwd, gaat verzoekster vooreerst in op haar vrees voor vervolging omwille van haar verblijf in België en haar verzoek om internationale bescherming alhier. Zij refereert hierbij aan diverse arresten van de Raad en landeninformatie.

In een volgende onderdeel van het middel gaat verzoekster in op haar Tutsi-etnie en benadrukt zij dat dit, in combinatie met het gegeven dat zij in België internationale bescherming heeft gevraagd, een vrees voor vervolging meebrengt. Verzoekster verwijst in dit verband wederom naar rechtspraak van de Raad en landeninformatie.

In een volgend luik van het middel gaat verzoekster in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit zij dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Daarnaast gaat verzoekster in op de nood aan subsidiaire bescherming gelet op de recente landeninformatie en zeer ernstig risico dat zij door de Burundese autoriteiten/Imbonerakure zal worden vervolgd, gemarteld en gedood omdat ze als politiek tegenstander wordt beschouwd.

Verzoekster vraagt in hoofdrde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

2.2.2. Op 9 februari 2026 dient verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waaraan zij volgende bijkomende documenten voegt:

- een foto van verzoekster tijdens een herdenking in aanwezigheid van twee personen die van de oppositie zouden zijn (stuk 1);
- een attest van 29 oktober 2025 betreffende een verzoek om internationale bescherming van verzoeksters echtgenoot in Oeganda (stuk 2);
- een opsporingsbericht met verzoeksters naam daarop ingevuld, van 17 oktober 2025 (stuk 3).

2.2.3. Op 10 februari 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 12) waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- COI Focus *“Burundi: Situation Sécuritaire”* update van 17 december 2025;
- COI Focus *“Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays”* van 17 december 2025.

De commissaris-generaal voegt aan haar aanvullende nota nog het verzoek om internationale bescherming dat werd ingediend door verzoeksters broer A. N. op 5 juli 2023 (vragenlijst).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaringen dat zij zou vrezen te worden gedood in Burundi omdat zij - in het kader van haar werk voor de douane in de luchthaven van Bujumbura - aan de kaak zou hebben gesteld dat ze niet-geregistreerde stukken bagage moest laten doorgaan, vermits:
  - a) verzoekster op een legale manier het land verliet, en dit zelfs via de luchthaven waar zij beweerde de problemen te hebben gekend die ervoor hebben gezorgd dat zij het land moest verlaten,
  - b) verzoeksters verklaringen over het aantal keren dat zij bagage diende door te laten zonder deze te registreren tegenstrijdig zijn,
  - c) verzoekster niet in de tijd kan situeren wanneer ze voor het eerst bagage diende te laten doorgaan, terwijl dit nochtans de start is van de problemen die haar zouden hebben genoopt haar land van herkomst te verlaten,

- d) verzoekster in haar verzoek om inlichtingen (ook: VOI) de tijdlijn start op 15 juli 2021 en helemaal niets vermeldt van feiten die zich hiervoor zouden hebben afgespeeld, in tegenstelling tot haar bewering tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS,
- e) het gegeven dat verzoekster stress had tijdens haar onderhouden, bang was en getraumatiseerd waardoor zij zich een aantal data niet kon herinneren en ze sommige dingen hoorde en leerde toen ze hier was, geen ver Schoning kan vormen voor de tegenstrijdigheden betreffende haar tijdlijn,
- f) verzoeksters verklaringen over de vervolgingsfeiten onlogisch, tegenstrijdig en weinig geloofwaardig zijn nu:
  - a. ze tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ogenblik waarop zij zou hebben geweten dat zij bagage moest doorlaten voor B.,
  - b. het niet aannemelijk is dat verzoekster zich tot de hoogste chef, in plaats van tot haar directe overste richtte,
  - c. het niet aannemelijk is dat zij pas de laatste keer dat ze bagage moest doorlaten de melding kreeg om niets te vertellen tegen P. - broer van de president,
  - d. het niet aannemelijk is dat verzoekster alles bijhield in een boekje dat zij op het werk zou invullen,
  - e. het bovendien niet geloofwaardig is dat dit boekje pas tijdens een tweede huiszoeking - maanden later - zou zijn meegenomen,
  - f. verzoekster niet concreet aannemelijk maakt waarom zij alles heimelijk in een boekje noteerde,
  - g. verzoekster niet aannemelijk maakt waarom zij geen ander werk zocht of ontslag nam,
  - h. het niet duidelijk is waarom precies verzoekster werd gearresteerd,
  - i. verzoeksters verklaringen over de arrestatie zodanig inconsistent zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht,
  - j. verzoekster niet weet welk 'kamp' haar zou vervolgen, dat van de eerste minister of dat van de president;
- (ii) in zoverre verzoekster zich op haar Tutsi-afkomst beroept, die volgens haar een rol speelde in de beledigingen en bedreigingen die zij op het werk kreeg, moet worden opgemerkt dat:
  - a) verzoekster buiten deze zaken - waaraan grotendeels geen geloof wordt gehecht - geen andere concrete elementen aanhaalt die wijzen op vervolging in haar hoofde; uit haar verklaringen valt dan ook te concluderen dat haar vrees voor vervolging omwille van haar etnische achtergrond danig moet worden gerelativeerd en bezwaarlijk kan worden gecategoriseerd als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin;
  - b) uit de beschikbare landeninformatie niet volgt dat een loutere vermelding van haar Tutsi-afkomst voldoende is om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, te meer aangezien verzoekster in het bezit werd gesteld van een paspoort, zij de mogelijkheid kreeg om zich in het buitenland te laten verzorgen, haar werd toegestaan om het Burundese grondgebied legaal te verlaten, leden van haar gezin nog steeds in Burundi wonen en zelfs voor de nationale instellingen werken;
- (iii) verzoeksters verklaringen over de vervolgingsfeiten na haar vertrek zijn dermate vaag en beperkt dat ze verder afbreuk doen aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor vervolging;
- (iv) verzoekster heeft niet voldaan aan haar medewerkingsplicht aangezien zij vage verklaringen gaf over basisgegevens zoals haar werk en vaak naast de kwestie antwoordde;
- (v) de vrees die verzoekster in hoofde van haar minderjarige dochters inroept - traumatisering door de verandering van leefomgeving - houdt geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; verder dient opgemerkt dat verzoekster er niet in slaagt om deze vrees voor traumatisering van haar dochters door aanwezigheid van de politie als vrees voor vervolging aannemelijk te maken;
- (vi) de documenten die verzoekster voorlegt, zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;
- (vii) de opmerkingen die werden geformuleerd bij de notities van het persoonlijk onderhoud, meer bepaald de problemen met de tolk die daarbij worden opgeworpen, kunnen niet overtuigen, evenals de daarin opgeworpen post-factum toevoegingen;
- (viii) uit de landeninformatie blijkt dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van die aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi;
- (ix) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Burundi actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld in dit artikel.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in

rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekster verklaart dat zij in 2019 begon te werken als bagageverantwoordelijke op de luchthaven van Bujumbura en inventarissen moest opmaken van de aanwezige bagage. In 2020 zou verzoekster voor het eerst gevraagd zijn om bagage door te laten zonder coupon. Dit gebeurde nog enkele keren. Verzoekster zou hebben aangegeven dit niet te willen en uitleg zijn gaan vragen aan haar chef. Verzoekster verklaart dat zij vervolgens telefonisch werd bedreigd en in oktober 2022 werd ontvoerd. Zij zou zijn vrijgekomen en vervolgens zijn gevlucht. Na haar vertrek uit Burundi zou de Imbonerakure nog enkele malen langs zijn gekomen bij haar thuis. Verzoekster voert in hoofde van haar minderjarige kinderen een vrees aan dat zij getraumatiseerd zouden worden bij een eventuele terugkeer naar Burundi omwille van de verandering in leefomgeving.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.4.3. Vooreerst merkt de commissaris-generaal op goede gronden op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde vrees voor vervolging omwille van haar werkzaamheden op de luchthaven van Bujumbura en meer het in bijzonder het gegeven dat zij vragen stelde bij het doorlaten van bagage.

A. Zo wijst de commissaris-generaal terecht op de vaststelling dat verzoekster haar land van herkomst op legale wijze, in het bezit van een geldig paspoort op haar eigen naam, kon verlaten in oktober 2022. Dit slechts enkele dagen na verzoeksters beweerde vrijlating en nadat zij door de Imbonerakure zou zijn gezocht.

Verzoekster voert in dit verband in het verzoekschrift aan dat haar vriendin A. M. haar registratie op voorhand regelde en een som geld heeft betaald aan een beambte bij de paspoortcontrole om verzoeksters doorgang te garanderen. A. M. zou verzoekster ook hebben geleid tot aan het vliegtuig, zodat de redenering van het CGVS dat zij zonder problemen uit Burundi kon vertrekken niet opgaat volgens verzoekster. Verzoekster vervolgt dat het niet is omdat zij de inlichtingendienst vreest, dat iemand die werkt op de paspoortcontrole haar sowieso zal verklikken bij vertrek.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekster in haar verzoekschrift post-factum toevoegingen doet met betrekking tot de voorzorgsmaatregelen die zij zou hebben genomen. Daar waar zij in het verzoekschrift spreekt van een begeleiding tot aan het vliegtuig en het betalen van een omkoopsom, maakt zij hiervan geenszins enig gewag tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS (administratief dossier, CGVS, p. 18). Deze toevoegingen achteraf kunnen niet overtuigen en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan.

De Raad wijst erop dat verzoekster met deze argumentatie in het verzoekschrift verder geen valabele argumenten aanreikt om de vaststellingen uit de bestreden beslissing te weerleggen waar terecht wordt overwogen dat:

- a) het niet aannemelijk is dat zij het risico nam om met haar eigen paspoort onder haar eigen identiteit te vertrekken vanuit de luchthaven waar zij was tewerkgesteld en waar mensen haar dus kenden, alsook de luchthaven waar zij beweert de problemen te hebben gekend die haar genoopt zouden hebben om haar land van herkomst te verlaten;
- b) het niet geloofwaardig is dat de Burundese autoriteiten een persoon die gezocht wordt, zouden toestaan hun grondgebied te verlaten.

De Raad voegt hieraan toe dat verzoekster verklaart dat zij werd geholpen door haar vriendin A. M., die nota bene de zus zou zijn van D., de persoon die haar zou hebben ontvoerd/zou hebben laten ontvoeren en haar

hebben ondervraagd. Dat verzoekster dit risico zou hebben genomen, ondermijnt dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten waarvan zij beweert het slachtoffer te zijn geweest in Burundi.

Door voor het overige in het verzoekschrift haar verklaringen te hernemen omtrent de “*gelaagdheid van de autoriteiten*” en post-factum verklaringen toe te voegen aan haar oorspronkelijke verklaringen, slaagt verzoekster er niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband in een ander daglicht te plaatsen.

B. Daarnaast stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeksters verklaringen aangaande haar tijdslijn tegenstrijdig zijn:

“Zo geeft u eerst aan dat u in totaal drie keer bagage diende door te laten zonder dat dit geregistreerd mocht worden (NPO, p.15). Even later verklaart u dan weer dat het niet drie keer was, maar dat het nog drie keer was na 15 juli (NPO, p.15). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw tegenstrijdige verklaringen, beweert u opeens dat het drie keer was in 2020, een keer op 15 juli 2021 en dan nog drie keer hierna. Het is dan ook overduidelijk dat u uw antwoorden aanpast naar gelang de vragen van de protection officer, wat niet geloofwaardig overkomt.

Bovendien, wanneer er gepolst wordt wanneer u precies voor de eerste keer bagage diende door te laten, kan u dit niet in tijd situeren. Nochtans, is dit het begin van uw problemen die ervoor hebben gezorgd dat u uw land van herkomst heeft verlaten. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u dit niet kan plaatsen in de tijd (NPO, p.15).

Ook met betrekking tot uw eerdere verklaringen in uw verzoek om inlichtingen (VOI) strookt uw tijdslijn niet. Daar begint uw tijdslijn namelijk pas op 15 juli 2021 en vermeldt u helemaal niets over de feiten die zich afspeelden vóór deze datum. Meer zelfs, waar u meedeelt op het persoonlijk onderhoud dat u op 15 juli 2021 een uitbrander kreeg van uw hoogste chef en dat dit de reden is waarom het de enige datum is dat u kan herinneren, blijkt in uw VOI deze uitbrander pas te hebben plaatsgevonden na deze datum (zie vraag 13, VOI, NPO, p.15).

Waar u aan het begin van het onderhoud met het CGVS aangaf dat u stress had en u ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken bang was en getraumatiseerd was en u toen een aantal data niet meer herinnerde en u sommige dingen hoorde en leerde toen u hier was en u één datum rechtzette (een correctie die u ook reeds voor het onderhoud aanbracht) (NPO, p.2 en 3), dient te worden opgemerkt dat dit geen verschoning betreft voor talrijke bovenstaande tegenstrijdigheden betreffende uw tijdslijn.”

Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat zij de vermeende tegenstrijdigheden heeft rechtgezet tijdens het persoonlijk onderhoud, meer bepaald begonnen de problemen in juli 2021 en gebeurde het in totaal drie keer dat zij bagage moest doorlaten. Zij voegt toe dat de verwarring tijdens het persoonlijk onderhoud te wijten is aan de stressvolle omstandigheden van het onderhoud en benadrukt dat zij wel degelijk consistent is over het aantal keer dat zij bagage heeft doorgelaten. Verzoekster wijst er daarnaast op dat zij tempore non suspecto al aangaf dat ze zich een aantal data niet meer kon herinneren.

De Raad benadrukt vooreerst dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar dat toch redelijkerwijs van hem kan worden verwacht dat hij bij machte is om voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven en dat hij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, slaagt verzoekster er echter niet in de door haar voorgehouden feiten geloofwaardig voor te stellen. Elk persoonlijk onderhoud brengt overigens stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar in casu is er, verzoeksters blote beweringen dienaangaande buiten beschouwing gelaten, geen gegeven voorhanden dat stress of emoties verzoekster zouden hebben verhinderd doorheen de administratieve procedure duidelijke, correcte, eensluidende en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarentegen dat verzoekster in staat was om zeer duidelijke, uitvoerige en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Hoewel verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangeeft dat zij zich een aantal data niet meer herinnerde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ), corrigeert zij vervolgens slechts één datum (m.n. haar verhuis naar Mutanga noord) (administratief dossier, CGVS, p. 3). Zij geeft daarnaast aan dat zij, hoewel ze niet in detail ging, wel de grote lijnen van haar asielaanpak kon uiteenzetten bij de DVZ (ibid., p. 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud zelf maakt verzoekster, behoudens dat ze zich triestig voelt, geen gewag van enige problemen om zich bepaalde feiten te herinneren (administratief dossier, CGVS, p. 12-13). Verzoekster brengt overigens geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat haar cognitieve en mentale functies dermate ernstig verstoord zouden zijn waardoor zij niet in staat zou zijn geweest om de essentie van haar asielmotieven op een duidelijke, volwaardige en geloofwaardige manier uiteen te zetten. Uit niets blijkt aldus dat verzoekster tijdens het uiteenzetten van haar asielmotieven bij de DVZ of bij het CGVS niet in staat zou zijn geweest om correcte, volledige en coherente verklaringen af

te leggen. Er kan overigens niet worden ingezien op welke wijze tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen zouden kunnen worden verklaard door emoties of stress.

Verder stelt de Raad, in tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, vast dat verzoekster wel degelijk tegenstrijdige verklaringen aflegt, niet alleen omtrent het jaartal waarin haar problemen startten, maar ook over het aantal keer dat zij bagage moest laten doorgaan zonder controle. Immers, daar waar zij tijdens het persoonlijk onderhoud op de ene plaats spreekt van een totaal van drie keer – een versie die zij ook in het verzoekschrift herneemt –, geeft zij elders aan dat zij in 2020 drie maal bagage moest laten doorgaan en dan na 15 juli 2021 opnieuw drie maal bagage moest laten passeren (administratief dossier, CGVS, p. 15). Door in het verzoekschrift te volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het (impliciet) ontkennen van een andere afgelegde verklaring slaagt verzoekster er niet in om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid te herstellen.

C. Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen dat verzoeksters verklaringen aangaande haar vluchtrelaas onlogisch, tegenstrijdig en niet aannemelijk zijn. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat:

- a) ze tegenstrijdige verklaringen aflegt over het ogenblik waarop zij zou hebben geweten dat zij bagage moest doorlaten voor B.,
- b) het niet aannemelijk is dat verzoekster zich tot de hoogste chef, in plaats van tot haar directe overste, richtte,
- c) het niet aannemelijk is dat zij pas de laatste keer dat ze bagage moest doorlaten de melding kreeg om niets te vertellen tegen P. – broer van de president die ook op de luchthaven werkzaam was,
- d) het niet aannemelijk is dat verzoekster alles bijhield in een boekje dat zij op het werk zou invullen en zij hiervan geen enkel concreet bewijs kan neerleggen,
- e) het bovendien niet geloofwaardig is dat dit boekje pas tijdens een tweede huiszoeking – maanden later – zou zijn meegenomen,
- f) verzoekster niet concreet aannemelijk maakt waarom zij alles heimelijk in een boekje noteerde,
- g) verzoekster niet aannemelijk maakt waarom zij geen ander werk zocht of ontslag nam,
- h) het niet duidelijk is waarom precies verzoekster werd gearresteerd,
- i) verzoeksters verklaringen over de arrestatie zodanig inconsistent zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht,
- j) verzoekster niet weet welk 'kamp' haar zou vervolgen.

Aangaande de bemerking dat zij niet aannemelijk maakt dat en waarom ze alles heimelijk in een boekje noteerde op het werk, voert verzoekster in voorliggend verzoekschrift aan dat zij dit in een klein, onopvallend boekje deed op ogenblikken dat ze alleen was in het magazijn. Zij benadrukt dat het risico berekend was en noodzakelijk was om zichzelf in te dekken mocht dit ooit aan het licht komen. Verzoekster verduidelijkt dat zij door alles te noteren er later voor kon kiezen om dit openbaar te maken, afhankelijk van welke kant de bovenhand zou halen.

De Raad stelt vast dat verzoekster hiermee de vaststelling minimaliseert dat zij zelf tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat er wel degelijk soms iemand haar in het beweerde boekje zag schrijven in het magazijn (administratief dossier, CGVS, p. 9). Bovendien geeft verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud te kennen dat er meerdere mensen toegang hadden tot het magazijn, waaronder ook P. (ibid., p. 17), wat verder de geloofwaardigheid van haar verklaringen ondermijnt. Voor het overige beperkt verzoekster zich met deze argumentatie in het verzoekschrift in wezen tot het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat geen dienstig verweer vormt en waarmee zij dan ook geen afbreuk kan doen aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband.

Met betrekking tot de vraag waarom zij precies geïsoleerd werd, betoogt verzoekster in haar verzoekschrift dat zij vragen stelde en haar bezorgdheid toonde aan haar chefs. Ze merkt op dat zij de zwakste schakel was die de illegale operatie aan het licht kon brengen en daarom geïsoleerd werd. Ze duidt dat ze ongewild gekneld zat tussen twee kampen.

De Raad wijst erop dat verzoekster zich met dit betoog beperkt tot het uiten van blote beweringen, het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Dit vormt geen dienstig verweer.

Verzoekster vervolgt in haar verzoekschrift dat een huiszoeking in Burundi een intimidatiemiddel is en niet dient om enkel bewijs te vergaren. Zij meent ook dat het niet aan haar toekomt om de timing van de huiszoekingen te verantwoorden.

Er dient te worden vastgesteld dat, zo verzoekster daadwerkelijk illegale praktijken zou hebben genoteerd in een boekje tegen de bevelen van haar overste in en dit ruchtbaarheid zou hebben gekregen, er redelijkerwijze kan worden verwacht dat de betrokken personen – die verzoekster als machtige personen omschrijft – er alles aan zouden doen om dit boekje zo snel mogelijk in handen te krijgen. Dat zij daarentegen tot december 2022 zouden wachten om dit boekje te zoeken en het bewuste schriftje niet meenamen tijdens een eerste huiszoeking, is dan ook geheel ongeloofwaardig (administratief dossier, CGVS, p. 7).

Verzoekster meent dat het niet ongeloofwaardig is dat zij werd gearresteerd door D. terwijl zij de zus van D. kende. De Raad stelt echter vast dat verzoekster met de stelling in het verzoekschrift dat zij heeft uitgelegd dat D. en zijn zus niet samenwoonden en dat hij niet op de hoogte was van hun vriendschap, opnieuw een post-factum toevoeging betreft, die tot stand is gekomen na confrontatie met de bestreden beslissing om haar verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen. Hiermee kan verzoekster echter geen afbreuk doen aan de overwegingen dat het niet aannemelijk is dat net zij, met haar connecties en profiel, zou zijn opgepakt en ondervraagd door D. over wat ze al dan niet tegen P. zou hebben gezegd.

Verzoekster geeft in het verzoekschrift nog aan dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat zij van 10u tot 22u werd vastgehouden door onbekenden in een container, gedurende welke tijd ze niemand herkende. Het is pas na 22u dat D. haar meenam en zij hem herkende op het ogenblik van haar vrijlating. Verzoekster meent dan ook dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid in haar verklaringen.

De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of ze enig idee had wie haar heeft meegenomen en/of waartoe deze personen behoren, waarop zij aangeeft dat zij niemand heeft herkend maar dat er een persoon aan de “andere kant” was die aan haar man vertelde dat zijn vrouw was meegenomen in de truck van D. (administratief dossier, CGVS, p. 11). Wanneer de protection officer vraagt of verzoekster D. misschien heeft gezien omdat ze aangeeft dat ze naar hem werd gebracht, verklaart verzoekster van niet en verwijst ze opnieuw naar het bericht dat haar man kreeg (ibid., p. 11-12). Het is pas later wanneer zij vertelt over wat er zou zijn gebeurd nadat ze werd ondervraagd dat verzoekster dan plots aangeeft dat D. haar bedreigde en naar haar toekwam met andere politieagenten (ibid., p. 12). Dat verzoekster haar verklaringen over of zij D. wel of niet zelf zag tijdens haar beweerde ontvoering dermate aanpast en enerzijds uitdrukkelijk aangeeft hem niet te hebben gezien om anderzijds te beweren dat zij door hem persoonlijk werd bedreigd, betreft wel degelijk een tegenstrijdigheid en ondergraaft de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing in dit verband aldus worden weerlegd, blijven zij onverminderd overeind, worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

D. De Raad treedt voorts de commissaris-generaal bij waar deze nog op goede gronden overweegt:

“Bovendien zijn uw verklaringen betreffende de vervolgingsfeiten na uw vertrek warrig en weinig consistent. U gaf aan dat – na uw vertrek – de Imbonerakure nog enkele malen bij u thuis langskwam. Echter, ook de beweerde vervolgingsfeiten die na uw vertrek zouden hebben plaatsgevonden kan u niet in tijd situeren. U geeft aan dat na uw vertrek er vier huiszoeken hebben plaatsgevonden, in december 2022, januari/februari 2023, juli 2023 en een keer in 2024. Hoewel de laatste keer het minst ver in het verleden ligt, kan u de datum niet meer herinneren. Dit is des te opvallender aangezien het bovendien ook nog eens de poging tot kidnapping van uw eigen dochter betrof, althans zo meent u. Daarenboven, pende u in uw VOI maar één eenmalig incident neer na uw vertrek, hoewel er toen al drie huiszoeken hadden plaatsgevonden (zie vraag 9, VOI). Bovendien wanneer er dieper ingegaan wordt op die huiszoeken, blijken deze ook weinig aannemelijk. Zo meent u dat toen de Burundese autoriteiten in juli 2023 langskwamen, uw man hen meedeelde dat hij naar zijn werk moest waardoor de agenten dan maar afdropen. Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat uw man bij ABP (Agence Burundaise de Presse), het officiële persbureau van de Burundese overheid, werkte. Dat hij zo maar zijn werk kon doorzetten ook al werd u vervolgd door de Burundese autoriteiten en hij zelfs samenwerkte met de president, doet nog meer de geloofwaardigheid van uw eigen vervolgingsfeiten kelderen. Ook de laatste huiszoeking blijkt geen echte huiszoeking te zijn geweest. Uw dochter werd echter enkel door de autoriteiten gevraagd om mee te komen al heeft u er ook hier totaal geen idee van waarom zij meegevraagd werd (NPO, p.8). Dat uw kennis betreffende de nasleep van uw beweerde problemen, namelijk de vervolgingsfeiten die uw dochters en man zouden meemaken in Burundi omwille van uw zogenaamde activiteiten, dermate vaag en beperkt is, doet verder afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Immers, van een verzoeker kan redelijkerwijze verwacht worden dat deze zich informeert bij haar contactpersonen in Burundi en de feiten ook consistent kan weergeven.”

Verzoekster beperkt zich in het verzoekschrift tot het tegenspreken, minimaliseren en bekritisieren van de voormelde gevolgtrekkingen door te benadrukken dat haar man kon blijven werken en dit niets afdoet aan de

geloofwaardigheid van haar relaas. De Raad merkt op dat dit geenszins een dienstig verweer is en de voormelde motieven aldus onverminderd overeind blijven.

E. Waar verzoekster het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden, incoherenties en onlogische verklaringen tracht te vergoelijken, stellende dat er problemen waren met de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, slaagt zij er allerminst in te overtuigen.

Te dezen treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in dit verband in de bestreden beslissing met rede optekent als volgt:

“Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 10 juli 2025. Uw advocaat antwoordde hierop (dd.16.07.2025) dat er geen kopie van de notities werd aangevraagd. Er dient hierbij te worden opgemerkt dat u, tijdens het persoonlijk onderhoud, melding maakte wel een kopie te willen ontvangen van de notities maar u zich zorgen maakte over de taal. Uw advocaat raadde u aan om geen kopie aan te vragen, maar dit werd niet door u expliciet bevestigd waarop er besloten werd toch een kopie te versturen naar u. U stuurde bijgevolg uw opmerkingen door op 30 juli 2025. U geeft aan dat uw verklaringen niet overeen komen met wat u zei en dat er een probleem was met de tolk. Ook uw advocaat maakte de opmerking tijdens het persoonlijk onderhoud dat de vertaling niet voldoende genuanceerd was omdat er naar het Nederlands werd vertaald en niet het Frans. Nochtans werd u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk begreep waarop u bevestigend antwoordde (NPO, p.3) . Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u alle vragen goed begrepen had en werd er tijdens het persoonlijk onderhoud noch van u, noch van de tolk de opmerking gegeven dat jullie elkaar niet goed begrepen (NPO, p.21). Er dient te worden opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond in het Kirundi, uw moedertaal (en tevens enige taal die u opgaf bij het inschrijven van uw asielaanvraag) waardoor er niet van kan worden uitgegaan dat er hier sprake is van een verkeerde vertaling. U neemt de tijd om nogmaals uw relaas neer te pennen. Daarbij is het opvallend dat u opeens melding maakt dat P.(...) de bagage in september 2022 had onderschept. Zowel in uw VOI als wanneer u uitgebreid uw problemen uiteen zet tijdens in uw persoonlijk onderhoud maakt u daar helemaal geen melding van (VOI vraag 13, NPO, p.11). Dat u hierover niets eerder vertelde, en u dit element hoewel het wel een belangrijk punt is in uw feitenrelaas - pas achteraf toegevoegde, maakt dat uw asielrelaas verzonnen overkomt en dus niet geloofwaardig is.”

Blote beweringen van harentwege buiten beschouwing gelaten, toont verzoekster niet in concreto aan dat er in casu sprake zou zijn geweest van communicatieproblemen/misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud die het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en onlogische verklaringen zouden kunnen verklaren, noch dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen gehypothekeerd zou zijn.

De notities van het persoonlijk onderhoud bevatten geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan worden afgeleid dat er zich tijdens het onderhoud vertaal- en/of communicatieproblemen dan wel misverstanden zouden hebben voorgedaan. Verzoekster heeft ook tijdens of na het persoonlijk onderhoud geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het onderhoud en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf. Zij verklaarde zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat zij de tolk goed begreep (administratief dossier, CGVS, p. 3 en 21). Hoewel verzoeksters advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud de vraag stelt waarom de procedure in het Nederlands is, terwijl verzoekster Frans verstaat en dit de vertaling zou vergemakkelijken en de vertaling niet voldoende genuanceerd was (ibid., p. 21), dient te worden vastgesteld dat hierbij geen enkele concrete verduidelijking wordt gegeven op welk punt de vertaling onvoldoende zou zijn genuanceerd. Bovendien dient te worden onderstreept dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond in het Kirundi.

Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van het persoonlijk onderhoud, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden. De Raad benadrukt dat het niet ernstig is om na confrontatie louter hypothetische communicatieproblemen/misverstanden tijdens het onderhoud op te werpen. Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoekster opgeworpen vermeende vertaalproblemen/misverstanden geenszins een verklaring kunnen vormen voor het geheel van de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing.

F. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) verzoekster niet heeft voldaan aan haar medewerkingsplicht aangezien zij vage verklaringen gaf over basisgegevens zoals haar werk en vaak naast de kwestie antwoordt; (ii) de vrees die verzoekster in hoofde van haar minderjarige dochters inroept – traumatisering door de verandering van leefomgeving – geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de

criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; verder dient opgemerkt dat verzoekster er niet in slaagt om haar vrees dat haar dochters getraumatiseerd zouden zijn door de aanwezigheid van politie aannemelijk te maken.

De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoekster uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.4.4. Uit haar verklaringen blijkt dat zij, naast haar ongeloofwaardig bevonden problemen omwille van haar tewerkstelling op de luchthaven van Bujumbura, ook haar Tutsi-etnie aanhaalt als één van de redenen waarom zij problemen zou hebben gekend in haar land van herkomst.

Wat dit betreft, dient vooreerst te worden benadrukt dat uit de beschikbare landeninformatie, met name de COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 17 december 2025 en de COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 14 februari 2025, naar voor komt dat de vervolging van (vermeende) tegenstanders van de machthebbers in Burundi in wezen politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet determinerend is. Bijgevolg is de loutere vermelding van haar Tutsi-etnie niet voldoende om in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aan te nemen. De Raad verwijst in dit verband naar hetgeen hij verder onder punt 2.3.4.5. onderdeel G. en 2.3.4.6. uiteenzet.

Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft verzoekster aan dat haar Tutsi-etnie volgens haar een rol speelde in de beledigingen en bedreigingen die zij op het werk kreeg (administratief dossier, CGVS, p. 8, 10, 12 en 14). Verzoekster refereert hierbij ook aan beledigingen die naar haar hoofd zouden zijn gegooid in het kader van de hiervoor ongeloofwaardig bevonden arrestatie. Buiten deze incidenten haalt verzoekster geen concrete elementen aan die wijzen op een vervolging in haar hoofde. Uit verzoeksters verklaringen valt dan ook niet af te leiden dat zij individuele vervolging heeft ondergaan omwille van haar etnische afkomst. Dit wordt eens te meer onderstreept aangezien uit haar verklaringen en de stukken die zij voorlegt, blijkt dat verzoekster in het bezit werd gesteld van een geldig paspoort door de Burundese autoriteiten, zij de mogelijkheid had om het land op een legale wijze te verlaten, dat haar oom, twee oudere dochters en haar zussen thans nog in Burundi wonen (administratief dossier, CGVS, p. 8; verklaring DVZ, vragen 18-19). Uit de vragenlijst die verzoeksters broer invulde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België en die werd gevoegd bij de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 9 februari 2026 blijkt dat haar broer zich duidelijk op eigen elementen beroept. Deze elementen vormen aldus een indicatie dat verzoekster niet vervolgd wordt omdat zij van Tutsi-etnie is. Dat verzoekster beledigd werd omwille van haar Tutsi-etnie vormt een uiting van discriminatie die uiteraard afkeurenswaardig is, maar kan niet volstaan om te besluiten dat verzoekster voor haar vertrek uit Burundi op grond van haar etnie werd geviséerd en vervolgd of onderworpen aan ernstige schade.

2.3.4.5. Verzoekster benadrukt in haar verzoekschrift dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en meer bepaald als verzoeker om internationale bescherming, een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde doet ontstaan in geval van terugkeer naar Burundi. Zij meent dat dit eens te meer geldt gelet op het feit dat zij op een strategische positie op de luchthaven werkte en plots tussen twee strijdende kampen terecht kwam waarbij zij door minstens één kant als verrader kan worden aanzien omwille van een toegedichte politieke mening.

De Raad stelt vast dat er geen voldoende objectieve en gedetailleerde informatie voorligt waaruit blijkt dat het loutere verblijf in België aanleiding geeft tot problemen bij terugkeer (zie: COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 17-18, 21-22). De meeste bronnen maken daarentegen melding van mogelijk ernstige problemen wanneer de persoon een specifiek profiel heeft, bijvoorbeeld omdat hij verdacht wordt van banden met de oppositie of lid is van het maatschappelijk middenveld.

A. Wat vooreerst de huidige situatie op het gebied van veiligheid en mensenrechten betreft, merkt de Raad op dat deze nog steeds precair is. Uit de geraadpleegde algemene informatie blijkt namelijk dat er nog steeds schendingen van de mensenrechten plaatsvinden, zoals willekeurige arrestaties, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies en foltering. De belangrijkste daders zijn de politie, de inlichtingen- en veiligheidsdienst Service National de Renseignement (hierna: de SNR) en de Imbonerakure (de jeugdafdeling van de regerende partij, de CNDD-FDD, georganiseerd als gewapende militie), die over het algemeen straffeloos kunnen handelen. Hoewel de slachtoffers van deze daden voornamelijk personen zijn die banden hebben, of ervan verdacht worden banden te hebben, met de oppositie, alsook personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groeperingen, merkt de Raad op dat verschillende organisaties of verenigingen melding maken van ernstige misdaden tegen burgers zonder specifieke politieke connotatie. Mensenrechtenorganisaties geven aan dat het moeilijk is om het aantal schendingen en

slachtoffers te bepalen door moeilijkheden voor internationale organisaties om toegang te krijgen tot het land, de vrees van slachtoffers en getuigen voor represailles, de wijdverbreide angst onder de bevolking en het toezicht op leden van het maatschappelijke middenveld en de pers (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van 17 december 2025, p. 11-14, 21, 24-25).

Wat de etnische factor betreft, blijkt uit verschillende rapporten van de onderzoekscommissie van de Verenigde Naties dat, hoewel in sommige gevallen de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn geweest, deze slachtoffers voornamelijk het doelwit waren vanwege hun (vermeende) oppositie tegen de Burundese regering (zie Cedoca, COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*", 14 februari 2025, p. 26). Niettemin is het belangrijk om ook rekening te houden met het rapport van EurAc, een netwerk van tientallen ngo's die actief zijn in Centraal-Afrika, van mei 2025 over de situatie vóór de verkiezingen van dat jaar waarin wordt aangegeven dat Burundese Tutsi's die recentelijk in Rwanda hebben verbleven een bijzondere risicogroep vormen, met name in de regio's Bubanza, Cibitoke, Kayanza, Ngozi, Kirundo, Muyinga en Bujumbura, vanwege een heropleving van de spanningen met Rwanda. In februari 2025 meldt het collectief SOS Médias Burundi in de oostelijke provincies Cankuzo, Muyinga en Ruyigi een "*intensification des discours à caractère ethnique, la multiplication des patrouilles nocturnes et des arrestations arbitraires*" in verband met het conflict in het oosten van de DRC (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van 17 december 2025, p. 26-27).

Bovendien blijft de speelruimte van het maatschappelijk middenveld en de media in Burundi beperkt en worden zij nauwlettend in de gaten gehouden. De afgelopen jaren zijn er nog steeds gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenverdedigers en journalisten gemeld (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van 17 december 2025, p. 25-26; COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*", 14 februari 2025, pp. 22, 27-28).

Ten slotte blijkt uit algemene informatie ook dat de economische situatie in Burundi steeds verder verslechtert (hoge inflatie en vrijwel geen economische groei), met rampzalige gevolgen voor de humanitaire situatie op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en voedselzekerheid. Volgens de speciale rapporteur van de Verenigde Naties blijft corruptie endemisch en treft zij de hoogste regeringsniveaus, de administratie, de openbare aanbestedingen en het rechtssysteem (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van 17 december 2025, p. 12-13, 32-34; COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*", 14 februari 2025, p. 22, 27-28).

De hierboven beschreven context noopt tot grote voorzichtigheid bij de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen.

B. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de houding van de Burundese autoriteiten ten opzichte van de Burundese gemeenschap in België en Burundezen die uit België terugkeren, niet los kan worden gezien van de bredere politieke context en de evolutie van de betrekkingen tussen België en Burundi, die sinds 2020 aanzienlijk verbeterd zijn en hebben zelfs geleid tot een nieuw bilateraal samenwerkingsakkoord tussen Burundi en België eind 2023, ter waarde van 75 miljoen euro. De recente verkiezingen in juni 2025 hebben geen nieuwe spanningen veroorzaakt. De Burundese regering heeft op 5 september 2025 de directeur van Enabel "*persona non grata*" verklaard. Dit blijft echter een geïsoleerd incident dat, in de huidige stand van zaken, op zich geen ander licht werpt op de aanmerkelijke verbetering van de bilaterale betrekkingen en de heropening van de politieke dialoog tussen België en Burundi sinds 2020 (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 12-13).

Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de laatste verkiezingen van juni 2025 hebben geleid tot nieuwe significante spanningen in de bilaterale betrekkingen tussen beide landen of tot druk op België om Burundese opposanten in de diaspora aan te pakken (supra).

C. De Raad stelt vervolgens vast dat er geen voldoende objectieve en gedetailleerde informatie voorligt waaruit blijkt dat het loutere verblijf in België aanleiding geeft tot problemen bij terugkeer (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 21-22; COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*", 21 juni 2024, p. 25-26). De meeste bronnen maken daarentegen melding van mogelijk ernstige problemen wanneer de persoon een specifiek profiel heeft, bijvoorbeeld omdat hij verdacht wordt van banden met de oppositie of lid is van het maatschappelijk middenveld (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*", 21 juni 2024, p. 26-33).

D. Wat in de huidige context de kennis van de Burundese autoriteiten betreft over de omstandigheden van het verblijf en het gedrag van Burundezen die in België verblijven, met inbegrip van de eventuele indiening van een verzoek om internationale bescherming, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Burundese diaspora in België en de Burundese bevolking in het land zelf onderworpen zijn aan een zekere mate van

toezicht (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 14-15).

Volgens de Belgische veiligheidsdiensten waarmee Cedoca contact heeft opgenomen, beschikt de ambassade van Burundi in België over een "*antenne*" van de SNR die belast is met het identificeren van buitenlandse dreigingen. De SNR houdt toezicht op de onlineactiviteiten van leden van de diaspora en ondersteunt operaties om politieke tegenstanders in het buitenland in diskrediet te brengen. Bovendien is het volgens de gecontacteerde Belgische veiligheidsdiensten vrijwel zeker dat de SNR in Burundi zelf betrokken is bij het toezicht op vluchtelingen/terugkeerders.

Hiervoor kan het rekenen op een uitgebreid netwerk voor het verzamelen van informatie onder overheidsaanhangers binnen de diaspora en de bevolking, en het is zeer waarschijnlijk dat de SNR informatie over teruggekeerde Burundezen kan verkrijgen dankzij het systeem van "*cahiers de ménage*", een bijzonder indringend surveillancesysteem dat Burundese huishoudens verplicht een register bij te houden van bewoners en bezoekers, dat vooral wordt gebruikt in de "*quartiers contestataires*", de wijken van Bujumbura waar vaak een meerderheid van de bevolking uit Tutsi's bestaat, waar in 2015 de meest gewelddadige demonstraties plaatsvonden en waar veel regionale en internationale vluchtelingen vandaag vandaan komen. De SNR beschikt ook over een zekere capaciteit om de telefooncommunicatie in Burundi te controleren, die kan worden gebruikt om 'high profile returnees' te surveilleren. Ten slotte leggen de Belgische veiligheidsdiensten nog de nadruk op de verschillende initiatieven voor de digitalisering van het beheer en de controle van de internationale mobiliteit, die de surveillancemogelijkheden van de Burundese inlichtingendiensten zouden kunnen versterken (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*", 21 juni 2024, p. 21-22).

Wat meer specifiek de indiening van een verzoek om internationale bescherming betreft, beweren sommige bronnen dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte kunnen worden gebracht via de ambassade of de diaspora. Het is echter onduidelijk hoe deze informatie concreet kan worden verkregen, gelet op de verplichting die op de Belgische asielinstanties rust om het beroepsgeheim en de vertrouwelijkheid van informatie waarover zij beschikken met betrekking tot individuele verzoeken om internationale bescherming, te respecteren. Gelet op de hierboven geschetste context van een zekere mate van toezicht, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de verzoeker om internationale bescherming zelf geen ruchtbaarheid geeft, bijvoorbeeld op sociale netwerken of in de media, aan het feit dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Bovendien blijkt uit de contacten van Cedoca met de Algemene Directie van de DVZ en de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna: IOM) dat geen van beide instanties in het kader van de door hen georganiseerde vrijwillige terugkeer aan de ambassades meedeelt of de betrokken personen al dan niet een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. De lokale autoriteiten worden echter altijd op de hoogte gebracht van een (gedwongen) repatriëring, aangezien een laissez-passer wordt afgegeven op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het betrokken land doorgeeft. In geval van gedwongen repatriëring met een geldig paspoort wordt de ambassade niet automatisch op de hoogte gebracht, maar kan zij hiervan op de hoogte zijn op basis van de codes op de passagierslijst, indien zij deze lijst controleert (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 19).

In het licht van het bovenstaande is de Raad dan ook van oordeel dat niet vaststaat dat de Burundese autoriteiten via hun surveillancesysteem in zowel België als Burundi per definitie kennis hebben van informatie over het verblijf van hun onderdanen in België, en met name van het indienen van verzoeken om internationale bescherming door die onderdanen.

E. Afhankelijk van het specifieke profiel of bepaalde specifieke omstandigheden van een verzoeker om internationale bescherming kan er echter een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaan dat de Burundese autoriteiten kennis nemen van dergelijke informatie.

In dit verband identificeren de verschillende bronnen die Cedoca heeft geraadpleegd personen die actief zijn in de politieke oppositie, met name leden van bepaalde politieke partijen, bewegingen of organisaties die in Burundi zijn uitgesloten of geschorst, leden van een oppositiemedium, personen wier mening telt, zoals een leider of een lid van het maatschappelijk middenveld, of personen die door de Burundese justitie zijn veroordeeld wegens hun betrokkenheid bij de poging tot staatsgreep in 2015, als profielen die bij hun aankomst of tijdens hun verblijf in Burundi het voorwerp kunnen uitmaken van een vorm van vervolging (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 21-26). Ook het gedrag van de betrokkene, het feit of hij of zij in het buitenland activiteiten heeft ontplooid die als schadelijk voor de Burundese regering worden beschouwd, en het feit dat deze regering daarvan op de hoogte is, zijn bepalend (ibid., 15-16 en 21-26).

F. Wat betreft het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België als bron van vrees voor een persoon die a priori geen specifiek profiel heeft, zoals hierboven vermeld, merkt de Raad op dat de informatie waarover hij beschikt divers, weinig concreet en deels tegenstrijdig is.

Zo zijn sommige bronnen van oordeel dat Burundezen die terugkeren na internationale bescherming in België te hebben aangevraagd, en ervan uitgaande dat de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, problemen zullen krijgen met hun autoriteiten omdat ze zouden kunnen worden beschouwd als politieke opposanten of als personen die het imago van het land hebben aangetast (ibid., p. 21 en de voetnoten aldaar opgenomen). Deze problemen worden echter ofwel niet nader gespecificeerd, ofwel is er sprake van het feit dat men geregistreerd wordt en mogelijk door de SNR wordt vastgehouden en ondervraagd. Andere bronnen zijn van mening dat het enkele feit dat een Burundese onderdaan in België internationale bescherming heeft aangevraagd, hem niet blootstelt aan problemen (ibid., p. 21).

In de mate dat bepaalde bronnen die melding maken van een mogelijk probleem bij terugkeer in dit verband ook verwijzen naar een Burundese staatsburger die om privéredenen vrijwillig naar zijn land terugkeerde vanuit Zweden en bij aankomst op de luchthaven van Bujumbura in september 2025 werd aangehouden, merkt de Raad op dat de beschikbare informatie melding maakt van het feit dat de betrokkene zich tijdens een tussenlanding kritisch had uitgelaten over de Burundese autoriteiten. Sommige bronnen geven aan dat de betrokkene is opgesloten in een gevangenis van SNR en later is getransfereerd naar de gevangenis in Bujumbura.

Uit de cijfers in de algemene informatie blijkt vervolgens dat 41 Burundese staatsburgers tussen 2018 en juli 2025 bijstand hebben gevraagd aan de Belgische autoriteiten om hun vrijwillige terugkeer te organiseren en dat de IOM bevestigt dat de Burundezen die ervoor kozen om vrijwillig vanuit België naar hun land terug te keren en gedurende zes maanden na hun terugkeer werden opgevolgd, tot nu toe geen enkel probleem hebben ondervonden.

Verder blijkt dat Cedoca zijn contacten heeft gevraagd of zij concrete voorbeelden kennen van personen die problemen hebben gehad met de autoriteiten na een verblijf en/of een verzoek om internationale bescherming in België, en dat alle bronnen ontkennend hebben geantwoord. Bovendien wordt in geen van de recente internationale rapporten en rapporten van Burundese ngo's die Cedoca heeft geraadpleegd over de mensenrechtensituatie in Burundi concreet melding gemaakt van repatriëringen van Burundese onderdanen, noch van eventuele problemen die Burundese onderdanen ondervinden bij hun terugkeer naar hun land per vliegtuig vanuit het buitenland (met inbegrip van België) louter omdat zij in het buitenland hebben verbleven en/of daar een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, of om enige andere reden (COI Focus "*Burundi. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 17 december 2025, p. 21-22). Ook in de geraadpleegde onafhankelijke Burundese en internationale media is hierover geen informatie gevonden (ibid.).

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de Belgische diplomatieke bron die zowel in april 2024 als in 2025 werd gecontacteerd, bevestigt dat er momenteel zeer frequent heen-en-weer wordt gereisd tussen België en Burundi door Burundese onderdanen, met inbegrip van bepaalde personen die in België een beschermingsstatus genieten of die de Belgische nationaliteit hebben verworven. Deze bron vermeldt bovendien dat verschillende opposanten die na de gebeurtenissen van 2015 naar België waren gevlucht, naar Burundi zijn teruggekeerd en verklaren dat hun terugreis vlot is verlopen.

Gezien het bovenstaande moet worden opgemerkt dat geen van de informatie waarover de Raad beschikt, melding maakt van concrete en naar behoren gedocumenteerde gevallen van Burundese onderdanen die bij hun terugkeer problemen hebben ondervonden met hun autoriteiten, uitsluitend vanwege hun verblijf en/of hun verzoek om internationale bescherming in België. Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden en het feit dat de mogelijke problemen waarmee verzoekers om internationale bescherming na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België te maken kunnen krijgen door de bronnen vaak niet duidelijk worden omschreven, is de Raad van mening dat deze informatie eerder speculatief van aard is. Het enkele feit dat afgewezen verzoekers om internationale bescherming die naar Burundi terugkeren, aan een veiligheidsbeoordeling kunnen worden onderworpen, volstaat niet om te concluderen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat.

G. Met betrekking tot de Tutsi-etnie, is het belangrijk te benadrukken dat, waar hoger vermeld wordt dat de crisis in Burundi een uitgesproken politiek karakter heeft, vertegenwoordigers van een intergouvernementele organisatie die Cedoca in Bujumbura heeft ontmoet, aangeven dat een Burundees die naar het land terugkeert en waarvan de autoriteiten weten dat hij een verzoek om internationale bescherming in België of elders heeft ingediend, zal worden ondervraagd over wat hij daar heeft gedaan, maar dat de behandeling zal variëren naargelang zijn etnische afkomst; een Hutu zal waarschijnlijk geen problemen ondervinden, maar in het geval van een Tutsi zullen de autoriteiten nagaan of hij banden heeft met de oppositie of het

maatschappelijk middenveld. Zelfs in geval van een gedwongen repatriëring onder politiebegeleiding zullen de autoriteiten rekening houden met de etnische afkomst; een Hutu die geen actief lid is van de oppositie hoeft zich geen zorgen te maken, terwijl er altijd een groot wantrouwen zal bestaan ten opzichte van een Tutsi en alles wat het land 'bezoedelt' (COI Focus "Burundi. *Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*", 21 juni 2024, p. 29). Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat een Tutsi-etnie een risicoverzwarende factor is waarmee rekening moet worden gehouden.

2.3.4.6. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na zorgvuldige lezing van de beschikbare informatie over Burundi en de situatie van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming, besluit de Raad op basis van alle elementen die hem ter beschikking zijn gesteld, zoals supra samengevat, geanalyseerd en afgewogen, dat niet a priori kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten heeft.

Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde omstandigheden, afhankelijk van het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming, een dergelijke vrees aannemelijk kan worden gemaakt. Een individuele beoordeling is dus noodzakelijk en het is aan de verzoeker om zijn gegronde vrees voor vervolging als gevolg van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België concreet aan te tonen.

Te dezen merkt de Raad op dat uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan worden afgeleid dat er verschillende factoren zijn die van invloed kunnen zijn op de gegrondheid van de vrees, zoals:

- het bestaan van een aanwijzing dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België,
- de etniciteit van de verzoeker,
- zijn eventuele eerdere problemen met de autoriteiten of de belangstelling die zij in het verleden voor hem hebben getoond,
- zijn geografische herkomst,
- zijn persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie,
- zijn gedrag en zijn activiteiten in België en de eventuele zichtbaarheid hiervan.

Bij de individuele behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen moeten de asielinstanties dus rekening houden met deze factoren, de intensiteit ervan en het cumulatieve effect ervan om te bepalen of deze factoren de persoonlijke vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kunnen versterken en desgevallend voldoende aannemelijk maken.

In casu wordt niet betwist dat de verzoekende partij tot de Tutsi-etnie behoort, dat zij haar land van herkomst in oktober 2022 op legale wijze verlaten heeft en dat zij sinds november 2022 in België verblijft.

Zoals hoger wordt uiteengezet in punt 2.3.4.3. maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij omwille van haar werkzaamheden als bagageverantwoordelijke op de luchthaven van Bujumbura een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt omwille van een toegedichte politieke mening. Aldus kan niet blijken dat verzoekster op heden in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten zou staan voorafgaand aan haar vertrek uit Burundi, dan wel sinds haar aankomst in België.

Wat de familiale situatie van verzoekster betreft, blijkt uit haar verklaringen dat haar oom, twee oudere dochters en haar zussen thans nog in Burundi wonen (administratief dossier, CGVS, p. 8; verklaring DVZ, vragen 18-19). Uit de vragenlijst die verzoeksters broer invulde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België en die werd gevoegd bij de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 9 februari 2026, blijkt dat haar broer zich duidelijk op eigen elementen beroept. Verzoekster geeft tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat er zich na haar vertrek nog problemen hebben voorgedaan, waarbij de Imbonerakure nog enkele malen langskwamen bij haar thuis. Hoger is evenwel komen vast te staan dat aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekster legt met haar aanvullende nota van 9 februari 2026 (rechtsplegingsdossier, stuk 10) nog een foto (stuk 1) voor waarop zij te zien zou zijn tijdens een herdenking in aanwezigheid van de voorzitter van de UPD-Zigamibanga en de voormalige vicevoorzitter van het FRODEBU – twee prominente leden van de oppositie volgens verzoekster – en zij voert aan dat haar echtgenoot hierdoor problemen ondervond en naar Oeganda is gevlucht, waar hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (stuk 2). Verzoekster voegt ook een kopie van een opsporingsbericht van 17 oktober 2025 (stuk 3) bij waarop haar naam ingevuld staat en merkt op dat dit opsporingsbericht hoogstwaarschijnlijk is uitgevaardigd naar aanleiding van de publicatie van de foto.

De Raad wijst er in dit verband op dat verzoekster tijdens de administratieve procedure zelf nooit enig gewag heeft gemaakt van het feit dat zij lid zou zijn geweest van een politieke partij of hiermee enigszins geaffilieerd

zou zijn geweest. Integendeel geeft zij aan dat zij nooit actief was in een organisatie en geen lid was van een politieke beweging in Burundi, noch thans actief is als dusdanig (administratief dossier, 'vragenlijst' DVZ, vraag 3.3.; CGVS, p. 19). Verzoekster heeft ook nooit melding gemaakt van het bestaan van een foto van haar met twee oppositieleiden, terwijl van haar – gelet op de op haar rustende medewerkingsplicht – redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij dit element zou hebben aangebracht lopende de administratieve procedure en niet laattijdig in een aanvullende nota in het kader van de voorgehouden feiten en voorgehouden vrees voor vervolging in dit verband aangezien foto's in het algemeen in scène kunnen worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar zijn in plaats, tijd en ruimte. Verzoekster toont ook geenszins aan dat de desbetreffende foto zou zijn gepubliceerd, zodat zij zich hiertoe tot een blote bewering beperkt.

Wat betreft de kopie van het verzoek om internationale bescherming dat haar echtgenoot zou hebben ingediend in Oeganda moet worden vastgesteld dat, zo aan deze kopie objectieve bewijswaarde kan worden toegekend, dit stuk niets zegt over de reden waarom verzoeksters echtgenoot Burundi zou hebben verlaten, noch over zijn asielfreelance en geen inzicht biedt in het gegeven of verzoeksters echtgenoot al dan niet internationale bescherming zou hebben verkregen in Oeganda. Uit het stuk valt enkel op te maken dat verzoeksters echtgenoot zich op 28 oktober 2025 liet registreren als verzoeker om internationale bescherming in Oeganda en dat het stuk verstreek op 28 januari 2026.

Het voorgelegde opsporingsbericht betreft een kopie die eenvoudig door het nodige knip- en plakwerk kan worden gefabriceerd. Deze vaststelling dringt zich eens te meer op aangezien het document deels met de hand werd ingevuld. Bovendien is het opmerkelijk dat het opsporingsbericht dateert van 17 oktober 2025 en dus van drie jaar nadat verzoekster Burundi is ontvlucht. Dat het zou gaan om een vervolging na de publicatie van de foto van verzoekster met twee oppositieleiden betreft opnieuw een louter bewering. Daar geen geloof wordt gehecht aan haar bewering dat zij door de inlichtingendiensten zou worden gezocht, is het evenmin geloofwaardig dat haar man, omwille van haar vermeende problemen, tot op heden door de inlichtingendiensten zou worden verontrust. Zij maakt verder geen melding van persoonlijke problemen die haar overige familieleden in Burundi met de autoriteiten of andere actoren zouden hebben gekend.

Wat betreft verzoeksters Tutsi-etnie herinnert de Raad eraan dat uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat de vervolging van tegenstanders (of vermeende tegenstanders) van de regering in Burundi hoofdzakelijk politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet doorslaggevend is. De Raad verwijst in dit verband naar de punten 2.3.4.4. en 2.3.4.5. van dit arrest en besluit dat dit element in casu op zich, dan wel in combinatie met enig ander element in dit dossier, niet volstaat om de vrees van verzoekster om bij haar terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege haar verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, aannemelijk te maken.

Verzoekster brengt geen andere individuele elementen aan, en de Raad kan evenmin dergelijke elementen in haar dossier ontwaren, op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat zij, gelet op haar specifieke profiel of persoonlijke omstandigheden, een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van haar verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België.

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie kan de bovenstaande vaststellingen niet weerleggen, aangezien verzoekster niet aantoont dat alle Burundese onderdanen bij terugkeer louter omwille van hun verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België een gegronde vrees voor vervolging hebben, noch dat er in voorliggend geval specifieke elementen zijn die een dergelijke vrees in haar hoofde aannemelijk maken.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar meerdere arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoekster niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

2.3.4.7. De documenten die door verzoekster werden bijgebracht, vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van haar verzoek om internationale bescherming te herstellen.

De commissaris-generaal considereert in dit verband met recht als volgt:

“Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verschillende documenten voor. Zo legt u uw aanvaardingsbrief (dd. 30.01.2014) neer van uw vorige job. Aangezien u geen problemen kende in uw vorige job, heeft dit document geen invloed op bovenstaande vaststellingen. Ook legt u uw evaluatierapport neer van 2021. Opvallend is dat u een prachtige score krijgt hoewel u zelf aangeeft dat u niet aanvaard werd op uw werk, uitgesloten werd omwille van uw etnie en zij u liever kwijt dan rijk waren. De loonfiche kan overigens ook niet bevestigen dat u werkelijk problemen kende op uw werk.

U legt ook een medisch attest neer voor uw kinesitherapie. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

U legt ook nog een kopie van een huwelijksakte voor, een kopie van uw diploma, een kopie van uw opleiding, een kopie van geboorteaktes van uw dochters, een kopie van uw paspoort en dat van twee van uw dochters en een kopie van uw identiteitskaart. Deze documenten hebben echter enkel betrekking tot uw persoonsgegevens die hier geenszins ter discussie staan.”

Wat betreft het positieve evaluatierapport uit 2021 betoogt verzoekster in haar verzoekschrift dat dit rapport zo positief was omdat ze deed wat haar oversten van haar vroegen, namelijk de illegale bagage doorlaten.

De Raad stelt na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud vast dat verzoekster zich bedient van a posteriori beweringen die geen steun vinden in de verklaringen zoals zij deze heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Er moet immers worden vastgesteld dat verzoekster, wanneer zij gevraagd wordt naar hoe zij een dergelijk positieve evaluatie kreeg als zij zich zou hebben bevraagd/verzet tegen de bevelen van haar oversten, deze vraag eerst ontwijkt (administratief dossier, CGVS, p. 16) om vervolgens aan te geven dat het M. was die haar evalueerde en dit de persoon is om van dienst te veranderen en dat hij eigenlijk niets te zeggen had (ibid.). Doorheen haar persoonlijk onderhoud geeft verzoekster evenwel aan dat M. haar aanmoedigde om de problematiek van het bagage doorlaten aan te kaarten. Ook hier legt zij dus incoherente verklaringen af en kan zij geen eenduidige, concrete en geloofwaardige redenen naar voor schuiven voor de positieve evaluatie uit 2021.

Voor het overige voert verzoekster geen enkel concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing aangaande de door haar voorgelegde documenten, zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat betreft de stukken die verzoekster bij aanvullende nota van 9 februari 2026 voorlegt, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger is komen vast te staan in punt 2.3.4.6.

2.3.4.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat het vluchtrelaas van verzoekster niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.9. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar haar land van herkomst een “reëel risico” moet lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, *i.e.* realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.3.5.2. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op haar vluchtmotieven en haar voorgehouden risicoprofiel omwille van haar verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, alsook omwille van haar Tutsi-etnie, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat niet a priori kan aangenomen worden dat elke Burundees die vanuit België terugkeert naar Burundi na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat de verzoekende partij haar vrees in dit verband in concreto aannemelijk dient te maken, waartoe zij in gebreke blijft.

Voorts wordt vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op doodstraf en executie, noch op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïsoleerd. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in de jaren voorafgaand aan haar vertrek uit Burundi zou hebben gekend.

2.3.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Te dezen blijkt uit de COI Focus “*Burundi: Situation sécuritaire*” van 17 december 2025 dat, na een duidelijke daling van het aantal door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) geregistreerde gewelddadige incidenten in 2022 en 2023, in 2024 opnieuw een lichte stijging werd vastgesteld, zowel wat het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers betreft. Deze stijgende tendens zette zich voort in de eerste helft van 2025, in het bijzonder in de aanloop naar en tijdens de verkiezingen van juni 2025. Sinds juli 2025 werd opnieuw een daling waargenomen van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers. Net zoals in de voorgaande jaren betroffen ook in 2024 en 2025 de meeste door ACLED geregistreerde incidenten geweld tegen burgers. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat het geweld dat zich in Burundi voordoet overwegend doelgericht en politiek gemotiveerd van aard blijft, waarbij voornamelijk personen met een specifiek profiel, zoals leden van oppositiepartijen, mensenrechtenactivisten en journalisten, worden geïsoleerd.

Waar uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat zich gewapende confrontaties voordoen tussen het Burundese leger en gewapende groeperingen, dient vastgesteld te worden dat dergelijke confrontaties hoofdzakelijk geconcentreerd zijn in het noordwesten van het land, in het bijzonder de omgeving van het Kibira-woud in de provincie Cibitoke. Het gros van de slachtoffers die bij dergelijke confrontaties te betreuren vallen, betreft strijders van rebellingroeperingen en Burundese soldaten. Hoewel ook melding wordt gemaakt van burgerslachtoffers, kan uit de beschikbare informatie niet blijken dat deze confrontaties gepaard gaan met een zodanig niveau van willekeurig geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoekster beperkt er zich in haar verzoekschrift toe bepaalde passages uit de COI Focus “*Burundi. Situation sécuritaire*” van Cedoca van 31 mei 2023 te commentariëren, te verwijzen naar rapporten van Human Rights Watch van 2022, naar een brief gericht aan de president van Burundi en een rapport van de VN van juli 2024. Verzoekster toont daarbij echter niet aan dat de commissaris-generaal verkeerdelijk besluit dat het geweld dat zich voordoet in Burundi in wezen doelgericht en politiek van aard is. Dat er zich daarnaast ook in bepaalde gebieden van Burundi gewapende confrontaties tussen de Burundese strijdkrachten en gewapende groeperingen kunnen voordoen, wordt niet betwist, doch uit de beschikbare informatie blijkt niet, en de verzoekende partij toont evenmin aan, dat het geweld dat uit deze confrontaties voortvloeit een willekeurig karakter heeft waardoor ook burgers erdoor worden getroffen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt derhalve niet dat een burger bij terugkeer naar Burundi een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.4. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de verwerende partij verplicht haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Kirundi machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.3.8. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET